

UNIVERSITÄTS-
BIBLIOTHEK
PADERBORN

Universitätsbibliothek Paderborn

Historia Missionis Anglicanae Societatis Iesv

More, Henry

Avdomari, 1660

Epistolae post sententiam. ibidem

urn:nbn:de:hbz:466:1-38320

que in alterum perendinum patibulo, & excarnificationi consuetæ, vnâ cum ^{1595.}
Alexandro Raulino Sacerdote eiusdem causæ pænæque cõsorte. *Henricus* in-
 genti gaudio delibutus gratulari sibi, Iudicibus gratias agere, eos qui se fre-
 quentissimi adibant gratanter accipere; *Alexandrum* læpius complexu strin-
 gere; inuicem hortari, gratulari, inuicem ad certamen & coronam excitare.
 Scripsit præterea ad Parentem suum, vt pro patrimonio, quod sibi primogeni-
 to ex naturæ & regni legibus debebatur, vim aliquam pecuniæ, octogenum
 scilicet nummum, in suos excubitores pro congiario diuidendam mitteret,
 cui Epistola ita subscripsit: Obedientissimus vester filius *Henricus VV alboldus*
 incarceratus.

Epistolæ
 post senten-
 tiam.

Alteras ab *Richardum* nostrum scripsit in hunc sensum. Cum in me iam
 mortis sit dicta sententia die craftino exequenda, necessarium duxi tibi me,
 cunctisque Patribus & Fratibus nostris commendare, nil dubitans quin in
 hac die necessitatis meæ præuenient has literas Sanctus Dei Spiritus, & hac
 ipsa hora moueat corda vestra & Catholicorum omnium quorum gaudeo
 communionem, vt instanter oretis Creatorem, Redemptorem, & Sanctificato-
 rem meum in hoc certamine meo pro eius gloria & propriè pro eius solius
 nomine, vt adiuuet infirmitatem meam, & munit interiorum hominem
 spiritu fortitudinis ad portandam corruptionem hominis exterioris, vt de-
 structa domo hac terrestri, quam ab antiquo Adam accepimus, in nouum
 ædificium erigar manu omnipotentis Dei, & æternam habitationem in cæ-
 lis, conformem gloriæ saluatoris nostri *Iesu Christi*; Infirmitas carnis, pecca-
 ta, & imperfectiones meæ mihi denegant securitatem, sed sanguis Agni Im-
 maculati, intercessio Virginis Matris, & omnium Angelorum & Sanctorum
 in Cælis, & in terris, & Societatis nostræ in Christo *Iesu*, comitantes me in
 Spiritu Sancto, per Redemptorem meum ad suum & nostrum æternum &
 misericordem Patrem, Deum totius consolationis, excludunt omne dubium,
 firmanque fiduciam, vt spero, inexpugnabilem. Et eo magis quod dicta sit
 in me sententia mortis, directè quia Sacerdos Societatis *Iesu* reuerlus sum
 in Angliam; quâ causâ nulla toto orbe gloriosior esse potest. Nam Sacerdo-
 tium æternum noui testamenti ad nos descendit à Christo *Iesu*, qui est pon-
 tifex maximus, cuius nomine, loco & auctoritate nos offerimus, & ipse
 suum Sacerdotium exequitur; & quis non libentissimè velit vitam suam & læ-
 guinem offerre in causa quæ tam propè tangit gloriam & honorem Domini
 ac saluatoris sui? Nam quod ad vota attinet Societatis, Paupertatis scilicet, ca-
 stitatis & obedientiæ, nonne eadem sunt cum ijs quæ omnes toto orbe Re-
 ligiosi nuncupant, & Apostolis ipsis cordi fuerunt quemadmodum à Christo
 acceperant; cuius meditatio vitæ atque imitatio nobis singulariter incumbit
 qui sub eius nomine militamus. Quæ est igitur hæc tanta proditio? Quæ &
 Christo ipsi obijci potuisset. Ignoscat quæto ille patriæ huic, quæ & lege san-
 xit & opere infert tam immanem iniuriam. Reverti denique in Regnum, nisi
 circumstantia, quæ crimini sit, adiungatur, crimen esse non potest. Præsertim

1595.

cum muneris nostri sit animarum lucrum, messis Christi, conseruatio & restitutio fidei vbique Catholicæ, aduersus quæ nemo ferre potest legem. Hæc fusius, quanquam nota sint omnibus, recolenda cenlui, quoniam capita sunt accusationis meæ. Præterquam quod rogatus à Sacerdote hoc facio, vt tibi, & illi, & omnibus satisficiam ad Dei gloriam. Et si enim alia quædam recitata sint, quod videlicet egerim cum Rege Hispaniæ, & cum quibusdam quos ipsi inter proditores recensent, quia tamen nihil à me proditorie actum dictumue probare poterant, neque illi perrexere vrgendo, neque mihi facta est copia respondendi; sed disertis verbis pronuntiarunt, vi statuti quo decernuntur proditores Sacerdotes in Patriam reduces, me condemnari. Rogo igitur omnipotentem Deum vt nequaquam illis imputet sanguinem meum; Et liberet Regnum istud à participatione tanti peccati; quod illi sanè qui hos laqueos ad capiendos innocentes contexuerunt, si studio & certa deliberatione id fecerunt & sine pœnitentia decesserunt, æternum solu ent. Aperiat Deus Reginæ & optimatibus oculos vt videant & emendent quod peccatum est: Et Spiritus Sanctus destruat potestatem satanæ & Antichristi potentiam, quæ in hæreditatem Christi tanto impetu irumpit, qui interficiet impium spiritu oris sui, & conteret eum velociter. Amen. Non possum nunc reddere rationem annuæ meæ probationis in arce Londinensi, neque aliorum multorum; In Cælo legemus alter alterius secreta cordis, & quæcunque scire cupimus in lumine Christi. Ista sufficiant, scripta festinanter, sed multo cum affectu & propensissima voluntate. Tempus est vt valedicam calamo, & ad preces me conuertam assiduas, eiusque præsentiam cui milito, donec illi occurram; crastinus vt spero, nos coniunget dies cum fruam æternum eius glorioso conspectu facie ad faciem; vbi tui non obliuiscar, neque eorum qui illius sunt; Hæc est spes mea in infinita potentia, sapientia, & bonitate Creatoris, Redemptoris, & Sanctificatoris mei, per Christum Iesum Dominum & Saluatorem meum, cui cum Patre & Spiritu Sancto sit omnis honor & gloria in Cælo & in terra in sempiterna sæcula, per passionem & merita seruatoris nostri, hæc feria sexta, & quarta Quadragesimæ, tam vicina Passionis Domini nostri, cui vt me velit conformare & nos omnes, emixtissime rogo. Gloria Patri & Filio & Spiritui Sancto in æternum. Amen. Hæc *Henricus* ad *Richardum*: Non tamen sequenti die, qui erat Sabbathi, sed proxima feria secunda passus est.

Ducitur ad
supplicium

XXXXI. Vt illuxit autem optata supplicij dies, adest Magistratus ad custodiam; primus producit *Alexander*, & pro foribus in crate, quæ raptandi erant, supinus procubuit, cuius læuum latus cum occupasset, dexterum meliori se concedere dixit. *Henricum* duas amplius horas detinuit vnda aduentium, qui pars salutabant, pars sibi pacem ac bonam precationem exposcebant, alij peruerso studio præposterè sciscitando disputandoque fatigabant. Ipse de Regina modestè ac perhonorificè loqui, testari obleruantiam, & obsequium suum, omnia illi fausta & fortunata precari. Ergo nonnulli vana
spe freti